

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Ἡ Τυπική τάξις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ὀρίζει ὅτι ἡ Ὀνομαστική Ἑορτή τοῦ ἐκάστοτε Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐορτάζεται ὡς αἱ Παρρησίαι ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως. Συμφώνως πρός τήν τάξιν ταύτην, ἡ Ὀνομαστική Ἑορτή τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἐωρτάσθη τήν Τρίτην, 9^η /22^α Μαρτίου 2011, ἡμέραν τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Ἐν πρώτοις, ἀφ' ἐσπέρας τῆς Δευτέρας, ἀνεγνώσθη ἡ θ' ὥρα εἰς τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, ἐν συνεχείᾳ δέ ἐγένετο ἐπίσημος κάθοδος, τῶν κωδῶνων τοῦ κωδωνοστασίου χαρμοσύνης κρουομένων, εἰς τόν Πανίερν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Πρό τῆς Ἀγίας Ἀποκαθλώσεως προσεκύνησε ὁ Μακαριώτατος, πρό δέ τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, ὁ Μακαριώτατος ἐνεδύθη μανδύαν, ἠύλόγησε τό θυμίαμα, ἐθυμίασε τό Ἅγιον Κουβούκλιον καί τόν Ἅγιον Λίθον, προσεκύνησε, ἀκολουθῶς δέ προσεκύνησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἀρχιμανδριῖται καί ἐν συνεχείᾳ, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου, ἔλαβε χώραν ὁ Μέγας Ἑσπερινός ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Καθολικοῦ.

Τήν Τρίτην, κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων ὑπό τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, βοηθουμένου ὑπό ἱερέων καί διακόνων καί τῶν Ἀρχιερέων ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι συμπροσευχομένων, εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰορδανίαν κ. Ἡρακλέους Ἀστεριάδου καί τοῦ Πρέσβεως τῆς Λευκορρωσίας εἰς τό Ἰσραήλ κ. Igor Leshchenga.

Τῆς θ. Λειτουργίας τελεσθείσης, ἀνεπέμφθη Δοξολογία ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τῆς Ὀνομαστικῆς Ἑορτῆς τοῦ Μακαριωτάτου, φέροντος τό ὄνομα ἐνός τῶν 40 Μαρτύρων.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἐγένετο πανηγυρική ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα. Ἐνταῦθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ὡς ἔπεται:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί ταῖς ἀρχαῖς τοῦ μηνός Μαρτίου μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων, ἐνισχύει, στερεώνει καί ἐνδυναμώνει τά μέλη τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας εἰς τόν πνευματικόν τῆς νηστείας ἀγῶνα, ἵνα οὗτος ταῖς πρεσβεΐαις καί τῷ παραδείγματι αὐτῶν ἀποβαίνῃ νικηφόρος καί καρποφόρος.

Ἡ ἐν τῷ ἐορτολογικῷ πλαισίῳ τούτῳ Ὀνομαστική ἐορτή τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος, ὡς ἐπαξίως φερούσης τό ὄνομα ἐνός τῶν Τεσσαράκοντα Μαρτύρων

τούτων, ἰδιαιτέραν προσδίδει χαράν καί εὐφροσύνην εἰς τήν Σιωνίτιδα Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ὁποίας Προκαθήμενος θεία εὐδοκία ἀπό πενταετίας ἐγκατεστάθητε καί εἰς τήν Γεραράν ἡμῶν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα, τῆς ὁποίας κατὰ τὰ Ἀγιοταφίτικὰ θέσμια ἡγούμενος τυγχάνετε.

Ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ προσωπικῷ γεγονότι τούτῳ, ἀντανακλῶντι ὡς εἰκός καί εἰς τὸ Πατριαρχικόν ἀξίωμα Αὐτῆς, τόν μεγαλοδύναμον θεόν ἡμῶν εἰς τόν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως διὰ θείας Λειτουργίας Προηγιασμένων μετὰ Παρρησίας ἡὺχαριστήσαμεν καί ἐδοξολογήσαμεν, νῦν δέ εἰς τήν ἱστορικὴν ταύτην αἵθουσαν τοῦ Πατριαρχείου σύσσωμοι προσήλθομεν, ἵνα καί ἐν αὐτῇ τόν προσήκοντα σεβασμόν τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι ἀπονείμωμεν καί τὰς δεούσας ἐορτίους προσήσεις προσφωνήσωμεν.

Ἐν τῇ ὁμηγύρει ταύτῃ ἐκδηλοῦμεν τήν χαράν ἡμῶν, καθ' ὅτι ἄνευ ὑπερβολῆς ἀληθεύοντες δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καί τῇ συμπαραστάσει τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καί κατὰ τὸ πρόσφατον χρονικόν διάστημα, ὡς καί πρίν, ἔλαβον χώραν γεγονότα ἄξια μνημονεύσεως ἐνταῦθα, ἵνα ὧσι ἀληθῆς πληροφόρησις διὰ τοὺς ζητοῦντας λόγον περὶ τῆς ἀποστολῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐν πρώτοις τὰς ἐκκλησιαστικὰς σχέσεις, μνημονευθήτω ἡ κατὰ τόν παρελθόντα μῆνα Νοέμβριον λαβοῦσα χώραν προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψις εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί τὸ Πατριαρχεῖον τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Βαρσοβίας καί πάσης Πολωνίας κ. Σάββα, μετὰ τήν κατὰ τὸ παρελθόν θέρος ἐπίσημον ἐπίσκεψιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας. Τὸ γεγονός τῶν δύο ἐπισκέψεων τούτων συνέσφιγξε ἔτι στερεώτερον τοὺς ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῶν προκατόχων Ὑμῶν ἀειμνήστων Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων Θεοφάνους καί Παΐσιου ὑπάρχοντας στενοὺς δεσμούς μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

Αἱ ποιμαντικαὶ ἐπισκέψεις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὰς Κοινότητας τοῦ ἡμετέρου ἀραβοφώνου ποιμνίου μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμειώτου ἐνδιαφέροντος ἐσυνεχίσθησαν, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται ἐκ τῆς ποιμαντικῆς ἐπίσκεψεως Ὑμῶν εἰς τήν Κοινότητα τοῦ Ἀμπελίν, διὰ τόν ναόν τῆς ὁποίας νέον εἰκονοστάσιον καί κωδωνοστάσιον τὸ Πατριαρχεῖον κατεσκεύασε καθὼς καί ἐκ τῆς τελικῆς ἐπιλύσεως τῆς, ὡς μὴ ὤφελε, χρονισάσης ἐπιζημίου διαφορᾶς μεταξύ Πατριαρχείου καί Κοινότητος αὐτοῦ εἰς Ἰόππην, διὰ δικαστικῆς διαιτητικῆς διευθετήσεως πρὸς ὄφελος ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν.

Αἱ σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς χώρας τῆς Ἰορδανίας, εἰς τὴν ὁποίαν μέγας ἀριθμός τοῦ Ὁρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου διαβιοῖ, παρέμειναν ἀγασταί, ὡς τοῦτο ἐφάνη ἐκ τῆς ἐπίσκεψεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰορδανίας εἰς τὴν ἐν Ἀμμάν Μητρόπολιν τοῦ Πατριαρχείου τῇ προσωπικῇ Ὑμῶν παρουσίᾳ, ἵνα εὐχηθῇ εἰς πάντας τοὺς ἐν Ἰορδανίᾳ χριστιανούς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει καί ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα ἀκολουθησάσης ἐπίσκεψεως εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν βασιλέα τῆς Ἰορδανίας. Τοῦτο ἐπίσης ἐφάνη καί διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπὸ τὴν ιδιότητα Ὑμῶν ὡς Πρώτου Χριστιανοῦ θρησκευτικοῦ ἡγέτου εἰς τὴν ὑπὸ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ πρίγκιπος τῆς Ἰορδανίας Ἐμίρη Γάζη καί ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐγκαινιασθεῖσαν καί καθιερωθεῖσαν «Ἡμέραν τῆς Ἀρμονίας τῶν θρησκειῶν» ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ Ἰορδάνῃ ποταμῷ.

Μνημονευθήτωσαν ὡσαύτως αἱ ἔντονοι προσωπικαί Ὑμῶν προσπάθειαι μετὰ τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἰδιαίτερος μετ' αὐτῆς τῆς Κύπρου, διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀναβάθμισιν τοῦ ΣΕΜΑ, ὥστε νὰ διαδραματίζη τοῦτο τὸν ρόλον, διὰ τὸν ὁποῖον συνεστήθη, τῆς ὑποστηρίξεως δηλονότι τῶν χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ἰσλάμ.

Ἀνυποχώρητος καὶ ἀποτελεσματικὴ ὑπῆρξε ἡ ὑποστήριξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, τῇ Βηθλεέμ καὶ τῇ Γεθσημανῇ. Ἐν τῇ συναφείᾳ ταύτῃ μνημονευθήτω ἡ τῇ Ὑμετέρᾳ προσκλήσει ἔλευσις ἐνταῦθα Ἀποστολῆς εἰδικῶν ἐπιστημόνων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ ἐκπόνησις σεισμολογικῆς μελέτης διὰ τὴν προστασίαν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Αἱ σχέσεις Πατριαρχείου καὶ μητρός Ἑλλάδος λίαν σημαντικῶς ἀνεβαθμίσθησαν ὡς ἐκ τῶν συχνῶν ἐπισκέψεων ἀνωτάτων Κυβερνητικῶν παραγόντων, Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων, εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἄρα καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Ἐκ τούτων ἀναφερθήτωσαν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Δημητρίου Δόλη καὶ ἡ λίαν πρόσφατος ἐπίσκεψις τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Χριστόφια.

Ὦντως κατὰ τὸ πενταετές διάστημα τῆς Πατριαρχίας Ὑμῶν, Μακαριώτατε, πολλά σημαντικά καὶ ἀξιόλογα ἐπετελέσατε καὶ ἄλλα, ἐν τῇ ἐν Χριστῷ ἐλευθερίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν κολακείᾳ ὁμιλῶν, ἀναμένουν εἰσέτι νὰ ἐπιτελεσθοῦν. Ταῦτα ἀναμένουν τὴν συνέχισιν τῆς δράσεως καὶ τῆς συνεργασίας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ ἡμῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἀμφοτέρων νοουμένων ὡς τῶν δύο ἀλληλοσυμπληρουμένων ὄψεων ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀδικοῦ καὶ ἀτιμίου νομίσματος, ἐνός σώματος, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἀδελφότητος, ἐν τῇ ὑπαρκτικῇ συναφείᾳ κεφαλῆς καὶ σώματος. Ὁ θεὸς ἐν τῇ πανσοφίᾳ Αὐτοῦ ἐδημιούργησε τὸ ἀριστούργημα τοῦ ἀνθρωπίνου ὁργανισμοῦ, ἵνα ἡ λειτουργία τούτου παραμένῃ διὰ τοὺς ἀνθρώπους παράδειγμα ἐκκλησιαστικῆς, διοικητικῆς, κοινωνικῆς καὶ πάσης ἄλλης λειτουργίας.

Περαίνων, ἐπιτραπήτω μοι νὰ εἶπω ὅτι ἡμεῖς οἱ σύγχρονοι Ἀγιοταφῖται ἔχομεν τὸ βαρὺ προνόμιον νὰ βλέπωμεν πάντοτε πρό ὀφθαλμῶν ἡμῶν ὡς γνώμονα καὶ πυξίδα τῶν ἐνεργειῶν ἡμῶν τὰ διατρέξαντα πρό πενταετίας, ὅτε τὸ πρόβλημα ἡμῶν διεκηρύχθη καὶ διελαλήθη ἐπὶ δωματίων, «urbi et orbi», εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ εἰς τὴν οἰκουμένην, ὅτε ἡ μικρὰ εἰς ἀριθμητικὰ μεγέθη, μεγάλη ὁμως εἰς ἱστορίαν, δύναμιν καὶ δρᾶσιν Ἀδελφότης αὕτη τοῦ Ἁγίου Τάφου ἀνέστη, ἐξανέστη καὶ ἀντέστη εἰς τὰς θολὰς συμφωνίας, τὰς ἀποσκοπησάσας εἰς τὴν νόθευσιν τῆς γνησίας ἀποστολῆς τοῦ Πατριαρχείου, τῆς διατηρήσεως δηλονότι τοῦ ἀνεξιτήλου θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὰς ταλανιζούσας εἰσέτι τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὰς δικαστικὰς αἰθούσας, ἐκ τῶν ὁποίων μετὰ τῶν εὐχῶν Ὑμῶν καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν Ὑμῶν, ἐλπίζομεν νὰ ἐξέλθωμεν νικηταὶ διὰ τὴν διάσωσιν τῆς ὑλικῆς ἰδιοκτησιακῆς ἀλλά καὶ τῆς πνευματικῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς τοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Ἀδελφότης καὶ ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, ἡ ὁμοφώνως ἐκλέξασα Ὑμᾶς καὶ παραδώσασα εἰς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, τὴν σκυτάλην τοῦ ἀγῶνος τοῦ Πατριαρχείου, συμπαρίσταται εἰς Ὑμᾶς καὶ συμπορεύεται μεθ' Ὑμῶν εἰς τὸ βαρὺ ἔργον Ὑμῶν ὡς ἄλλος Κυρηναῖος. Ἐξ ὀνόματος ταύτης ὑψῶ τὸ ποτήριον ὑπὲρ ὑγιείας, εὐσταθείας καὶ μακροημερεύσεως Ὑμῶν ἐν πλείστοις ἔργοις ἀγαθοῖς πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους. Γένοιτο.

Ἦκολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ κ. Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Πάντας τούτους ἡὐχαρίστησεν ἀντιφωνῶν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα, διὰ πυρός γάρ καί ὕδατος διελθόντες, μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καί στεφάνων πληθύν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἐκλαμπρότατε κ. Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος,

Ἐκλαμπρότατε κ. Πρέσβυ τῆς Λευκορρωσίας,

Εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς Προσκυνηταί,

Σεβαστοί Πατέρες καί ἀδελφοί,

Ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία σήμερον τιμᾷ καί γεραίρει τὴν μνήμην τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων Ἀγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Τῆς τιμῆς ταύτης συμμέτοχοι καί κοινωνοὶ ἐγενόμεθα καί ἡμεῖς διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἀλλὰ καί τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, δηλονότι τοῦ τόπου τοῦ ἀρχετύπου σταυρικοῦ μαρτυρίου τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τελεσθείσης θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων δώρων ὡς καί τῆς ἀναπεμφθείσης δοξολογικῆς Εὐχαριστίας.

Αἰτία δέ τούτου ἀγαθὴ ἡ ἐν τῷ μακαρίῳ τάγματι τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων συνεκλάμψασα θεόλεκτος μορφή τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος ἀναξίως ἐπωνυμίαν ἐχόμενοι καί ἡμεῖς, ἐορτὴν σεπτοῦ ὀνομαστηρίου χρεωστικῶς καί τιμητικῶς ἄγομεν.

Χρεωστικῶς μὲν, διότι ὡς κηρύττει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, «μαρτύρων γάρ θάνατος πιστῶν ἐστὶ παράκλησις, Ἐκκλησιῶν παρρησία, Χριστιανισμοῦ σύστασις, θανάτου κατάλυσις, ἀναστάσεως ἀπόδειξις, δαιμόνων γέλως, διαβόλου κατηγορία, φιλοσοφίας διδασκαλία,...καί πάντων τῶν ἀγαθῶν ρίζα». Τιμητικὴ δέ, διότι «Τιμὴ μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος.....»

Ἡ μίμησις δέ μάρτυρος ἀφορᾷ εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν (Ἑβρ.12,1). Οὗτος εἶναι «ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καί ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς Γῆς τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ» (Ἀποκ. Α', 5).

Τοῦ μαρτυρίου καί τῆς μαρτυρίας τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστὴς τυγχάνει καί ἡ γεναρὰ Ἀγιοταφικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης, ἡ ὁποία στοιχοῦσα τοῖς λόγοις τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου :« Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς λέγει Κύριος ὁ θεός » (Ἠσ. 43, 10), μαρτυρεῖ τῇ ἀληθείᾳ.. Πᾶς δέ ὁ

μαρτυρῶν τῇ ἀληθείᾳ, εἴτε λόγοις εἴτε ἔργοις μάρτυς εὐλόγως ἂν χρηματίζοι.» λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην τοῦ καὶ προστάτου γενομένου Ἡμῖν μάρτυρος Θεοφίλου καὶ τῶν συμμαρτύρων αὐτοῦ, ἀξιωθέντες νὰ ἐορτάσωμεν, ἐν μέσῳ τοῦ εὐλογημένου τῆς νηστείας σταδίου, καλούμεθα ὑπὸ τοῦ Ὑμνολόγου, ἵνα ἱκετευτικῶς βοήσωμεν : « Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι μάρτυρες· Μὴ γάρ ἱμάτιον ἀποδύομεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκύς ὁ παράδεισος· ἀλγεινὴ ἡ πῆξις ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὧς συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἀγίων μαρτύρων.

Ὡσαύτως ὁλοθύμους εὐχαριστίας ἀπευθύνομεν τῷ Γέροντι Ἀρχιεπιγραμματεῖ, Ἱερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντίνῳ κ. Ἀριστάρχῳ, προσφωνήσαντι Ἡμᾶς ἐκ μέρους τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Ἡμῶν Συνόδου καὶ τῶν προσφιλῶν Ἡμῖν μελῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ κ. Σωτηρίῳ Ἀθανασίου, Γενικῷ Προξένῳ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβιβάσαντι Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τῶν μελῶν τῆς σεβαστῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῷ Ὀσιολογιωτάτῳ Ἀρχιμανδρίτῃ Ἰσιδῶρῳ, Ἀντιπροσώπῳ παρ' Ἡμῖν τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ναζαρέτ, κ. Κυριακῷ, διαβιβάσαντι Ἡμῖν εὐχὰς ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Ναζαρέτ, τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἰόππης κ. Δαμασκηνῷ, διαβιβάσαντι Ἡμῖν εὐχὰς ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Ἰόππης, τῷ αἰδεσιμωτάτῳ οἰκονόμῳ π. Γεωργίῳ, προσφωνήσαντι Ἡμᾶς ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν ἐν Ἰορδανίᾳ, τῷ Ὀσιολογιωτάτῳ Ἱερομονάχῳ Φιλοθέῳ Ἐπιτρόπῳ Ἡμῶν, τῷ εὐχηθέντι Ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τῶν ἱερέων καὶ τοῦ ποιμνίου τῆς περιοχῆς Ἀκκρης – Πτολεμαΐδος, τῷ πρέσβει τῆς Λευκορρωσίας, τῷ Ὀσιωτάτῳ Μοναχῷ π. Φωτίῳ, Σχολάρχῃ τῆς Πατριαρχικῆς ἐν Σιών Σχολῆς, τοῖς μαθηταῖς τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, τῷ Αἰδεσιμωτάτῳ Οἰκονόμῳ π. Αἴισσα Τοῦμα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Κοινότητος Ἡμῶν, τῷ κ. Χαλήλ Ἀντράους, ἱατρῷ, εὐχηθέντι Ἡμῖν ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὁρθοδόξου Πατριωτικοῦ Συμβουλίου, τῷ Οἰκονόμῳ π. Ἀνδρέᾳ, προσφωνήσαντι Ἡμᾶς ἐξ ὀνόματος τῶν ἱερέων τῆς περιοχῆς Ραμάλλας, τῷ Οἰκονόμῳ, π. Γεωργίῳ Σαχουάν ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπετζάλλας.

Γένοιτο πᾶσιν ἡμῖν ἡ κραταιὰ τοῦ Κυρίου προστασία ἀρωγὸς ἐν τῷ βίῳ, πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν. Ἐτη πολλά καὶ εὐλογημένα!

Ἐν τέλει ἠκολούθησε ὁ ἀδελφικός Ἀρχιερατικός ἀσπασμός καὶ ἡ ὑποβολὴ τῶν σεβασμάτων καὶ τῶν συγχαρητηρίων εὐχῶν τῷ Μακαριωτάτῳ μετὰ δέ ταῦτα ἡ ἐόρτιος νηστήσιμος τράπεζα μετ'εὐχαριστίας τῷ Θεῷ δι' ὅσα πνευματικὰ καὶ ὑλικά ἔχαρίσατο τῇ Σιωνίτιδι Ἐκκλησίᾳ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder